

STROČJA VAS

zdrava šola
kulturna šola

Stročji žurnal

ŠOLSKI
UTRINKI

PROJEKTI

LITERARNI
PRISPEVKI

LIKOVNI
PRISPEVKI

ŠPORTNE
NOVIČKE

IZJEMNI
DOSEŽKI

KRIŽANKE

Spoštovani!

Še eno šolsko leto je za nami. Veliko dela je bilo opravljenega, veliko novega znanja smo skupaj ustvarili in pokazali. Izvedli smo veliko dogodkov: šolskih, krajevnih in tudi mednarodnih.

V tem šolskem letu pa smo naredili še en poseben dogodek – skupaj s KS Stročja vas, TD Pütar Stročja vas, Klubom prleških babic ter PGD Stročja vas. Zaključek šolskega leta smo ob letu kulturne dediščine povezali v 1. krajevni praznik KS Stročja vas. In uspelo nam je tudi to!

Kulturna dediščina je pomembna za posameznike, skupnost in družbo. Treba jo je ohranjati in jo prenašati na prihodnje generacije. Kulturna dediščina se dejansko razvija z našim udejstvovanjem. In ima pomembno vlogo pri oblikovanju prihodnosti našega kraja, naše prihodnosti. Zato je prav, da jo približamo mladim. Saj »le drevo, ki ima močne korenine, se nevihti smeji«, pravi malajski pregovor. Kulturna dediščina nam daje identiteto, osmišlja življenje in daje smer.

Občina Ljutomer v tem letu praznuje tudi 150 let prvega slovenskega tabora. Še en del dediščine, ki je pomembno prispeval k temeljem življenja Prlekov in Prlečk ter tudi Slovencev in Slovenk.

Na šoli se trudimo ohranjati kulturno dediščino. Pomen le-te vključujemo v samo vzgojno-izobraževalno delo, še bolj živa pa je v različnih dejavnostih. Res smo nekaj posebnega: v vrtcu s pomočjo babic in dedkov ohranjajo igre naših babic in dedkov; veliko učencev sodeluje v folklorni dejavnosti – zelo uspešna je naša Folklorna skupina Trütrce. Edinstveni smo po tamburaški dejavnosti, saj smo ena redkih osnovnih šol s svojo tamburaško skupino Vigred. Iskreno smo hvaležni družini Frank ter g. Zvonku Mavriču za podarjene instrumente, s katerimi že 15 let nadaljujemo tradicijo. S petjem v pevskem zboru mladi spoznavajo ljudsko izročilo, vsebine pouka so pogosto obogatene z vsebinami, ki naslavlajo preteklost in življenje nekoč. Sodelujemo z lokalno skupnostjo. V letu kulturne dediščine smo na šoli izvedli 10. sobotno šolo z vsebinami 150-letnice 1. slovenskega tabora, naša šola in tamburaška skupina Vigred pa smo bogatejši za lastni instrument BRAČ. Vsega tega ne bi

bilo, če ne bi imeli prizadevnih učiteljev ter mentorjev, ki poleg obilice obveznosti naredijo še nekaj več – veliko več. Tukaj vsem izrekam iskreno zahvalo.

Dragi učenci!

Počitnice so zaslužen počitek. Vabim vas, da se v teh dveh mesecih odpočijete, nabereite novih moči, spoznate nove prijatelje – take ta prave, v živo, doma kaj pomagajte, mogoče pa se kak dan res odločite in tudi RAČUNALNIK POŠLJETE NA POČITNICE.

Verjamem, da se polni vtisov, doživetij in spominov jeseni vidimo s ciljem: začeti novo šolsko leto najboljše, kar se da.

Spoštovani starši!

Še eno šolsko leto je naokoli. Jeseni bomo skupaj z otroki stopili novi dogodivščini, imenovani novo šolsko leto, naproti. Sedaj pa si odpočijte tudi vi. Hvala Vam za vso pomoč in podporo, konstruktivno sodelovanje, razumevanje in zaupanje.

Cenjene sodelavke, cenjeni sodelavci!

Vsak po svoje gradi to našo šolo, vsak pušča sledi v vsaki novi generaciji. Hvala vam za te sledi. So globoke, pomembne in potrebne.

In ob zaključku šolskega leta čestitam vsem učencem za lastno žetev. Snopi nekaterih so bolj, drugi manj obsežni. V vsak snop pa je vložen trud, volja in delo.

Čestitke vsem za dosežene rezultate. Lepe in mirne počitnice ter kmalu na svidenje jeseni.

MATEJA Leskovar Polanič, ravnateljica

Rastem s knjigo

Danes (25. 9. 2017) ni bil navaden dan, ker smo se odpravili v knjižnico. V Splošno knjižnico Ljutomer nas je pospremila knjižničarka. Tam je bilo za nas pripravljenih veliko stolov in na vsakem je bila ena knjiga z naslovom Zvezde vabijo avtorja Miha Mazzinija. To je bilo veliko presenečenje, saj nismo pričakovali darila. Ko smo se udobno namestili, nam je knjižničarka predstavila nekaj knjig. Začela je s knjigo, ki smo jo dobili. Povedala nam je kratko obnovo knjige in tudi to, da je zelo zanimiva. Predstavila nam je še knjigo Blazno resno slavni. To knjigo sem sama že prebrala in je res zelo smešna in zanimiva. Potem je povedala še nekaj besed o knjigi iBoy.

Naš obisk se je s predstavitvijo te knjige zaključil. Imeli smo še nekaj časa, da še sami malo pobrskamo po knjižnih policah, si izposodimo knjige ali jih vrnemo. Nato smo se peš odpravili proti šoli.

HANA Požgan Fišinger, 7. r.

Za namene sheme šolskega sadja in zelenjave, katere izvajalec je Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, so za obdobje od 1. 9. 2017 do 24. 6. 2018 bila odobrena sredstva v višini 1099,92 EUR. Vsa sredstva so se namensko porabila za nakup jabolk, ki so bila ponujena kot dodaten obrok učencem. Jabolka so bila na razpolago v posebnih kotičkih. Razdeljenih je bilo 1260 kg jabolk.

NATAŠA Horvatić Dolamič

Tudi letos je bil dan slovenske hrane na naši šoli obeležen s tradicionalnim slovenskim zajtrkom – 22. 11. 2017. Za zajtrk, ki je bil kot dodaten dnevni obrok, so bili ponujeni rženi kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Vsa živila so bila pridelana ali predelana v Sloveniji. Izveden je bil tudi dan dejavnosti. Učenci so sodelovali v delavnicah projektov Šolski ekovrt, Zdrava šola, Čut in Shema šolskega sadja in zelenjave.

NATAŠA Horvatić Dolamič

V četrtek, 30. 11. 2017, smo na OŠ Stročja vas doživeli poseben dan. Ne samo, da je ta dan potekal drugače – pouk smo imeli namreč popoldne in so ta dan potekale predpraznične delavnice, ta dan je šola slovesno prevzela v upravljanje dvizno ploščad. Šola si je skupaj z Občino Ljutomer že dve leti prizadevala za postavitev te naprave, ki bo omogočala učenki Kaji nemoteno prehajanje v zgornje nadstropje. S tem je šola postala opremljena za sprejem vseh otrok, ki jim arhitektonske ovire povzročajo probleme.

Noč branja na OŠ Stročja vas

Že 3. leto zapovrstjo smo na šoli organizirali noč branja. Tokrat smo se zbrali 1. 12. 2017 ob 18.00 uri in se udobno namestili v večnamenskem prostoru v vrtcu. Najprej nas je nagovorila učiteljica Nataša Kukolj Magdič, ki je organizirala ta dogodek, potem pa še gospa ravnateljica. Sledile so različne delavnice in dejavnosti. Učiteljica Tadeja Jurkovič nam je na zelo zanimiv način predstavila astronomijo, potem pa nas je obiskala Maja Gal Štromar, ki je vsestranska umetnica: igralka, pesnica in pisateljica, režiserka, prevajalka, gledališki pedagog, profesor retorike, scenaristka, moderatorka. Naša gostja je imela delavnico ustvarjalnega pisanja, v katerem so nastali zanimivi prispevki. Potem smo se razdelili v pet delavnic. Pozno ponoči smo se odpravili spat s knjigo v roki. Drugo jutro smo še pozajtrkovali in se poslovili ob 9.00.

Bilo je nepozabno in že se veselimo naslednje noči branja.

Naša gostja Maja Gal Štromar

V petek, 2. 2. 2018, so učenci od 1. do 4. razreda izvedli kulturni dan, od 5. do 9. razreda pa športni dan Zpleši z menoj. Gostovala je AFS Študent iz Maribora. V prvem delu so učenci spoznavali, kaj vse obsega ljudsko izročilo. Mlajši učenci so si izdelali lutko iz cunj in se igrali otroške igre, starejši pa so se pomerili v kvizu. V nadaljevanju se je vsak razred naučil en ljudski ples (špic polka, gospod gospa, ob bistrem potoku je mlin, zibenšrit, rašpla, kosmatača, rejzl polka, seljančica). Sklepna prireditev je potekala v telovadnici s predstavitevijo nekaterih folklornih kostumov, vsak razred je zaplesal ples, gostje pa kratek splet. Dan dejavnosti se je zaključil s skupnim plesom –pobreško polko.

BRIGITA Pušenjak

Pust, 14. 2. 2018

Tudi letos smo se na OŠ Stročja vas odločili, da eno soboto (17. 3. 2018) v šolskem letu posvetimo posebnemu načinu dela in druženja. Dan je bil namenjen učenju in druženju nadarjenih in ustvarjalnih učencev iz bližnjih osnovnih šol ljutomerskega območja.

Učencem smo ponudili 9 delavnic, vsak posameznik si je za delo v sobotni šoli izbral 2 dejavnosti. Pri izboru dejavnosti smo tudi v letošnjem letu naredili pester izbor različnih vsebin. Osrednja tema delavnic je bila 150- obletnica prvega slovenskega tabora, ki ga v občini Ljutomer letos praznujemo.

10. sobotne šole se je letos udeležilo 74 mladih iz sedmih osnovnih šol občin Križevci, Veržej, Razkrižje in Ljutomer: OŠ Križevci, OŠ Veržej, OŠ Janeza Kuharja Razkrižje, OŠ Janka Ribiča Cezanjevci, OŠ Mala Nedelja, OŠ Ivana Cankarja Ljutomer in OŠ Stročja vas.

Območno srečanje vrtčevskih folklornih skupin Dere sen jas mali bija

26. marca 2018 se je na OŠ Stročja vas odvijalo Območno srečanje vrtčevskih folklornih skupin Dere sen jas mali bija občin Ljutomer, Veržej, Razkrižje, Radenci, Gornja Radgona, Apače in Sveti Jurij ob Ščavnici. Sodelovalo je 7 vrtcev, ki so predstavili otroške plese, pesmice in igre. Gledalci so lahko uživali ob odličnih spleti, ki so jih izvajali naši najmlajši pod vodstvom svojih mentoric. Veselje jih je bilo gledati, hkrati pa na tak način ohranjajo naše stare običaje, ki počasi tonejo v pozabo.

Izmenjevalnica

24. aprila smo na OŠ Stročja vas izvedli izmenjevalnico. Sodelovali smo učenci prvega in drugega triletja ter učitelji. Pri izmenjevalnici velja eno pravilo. Prinesi, kaj je uporabno, in vzemi tisto, kar boš res potreboval. Izmenjali smo si lutke, knjige, obeske, dojenčke in razna vozila, nekateri tudi svoje tehnične izdelke.

Ta dejavnost je bila učencem všeč, zato smo se zmenili, da bomo to akcijo izvedli še v prihodnjih letih, saj bomo tako zadovoljili trenutne potrebe, ne da bi pri tem ogrožali zadovoljevanje potreb prihodnjih generacij.

TIJAN Pisar, 5. r.

V soboto, 5. maja 2018, so se učenci čebelarskega krožka udeležili 41. državnega tekmovanja in druženja mladih čebelarjev v Krškem. Po tekmovanju so si v Kulturnem domu ogledali razstavo Od mladega čebelarja do znanstvenika in se v parku seznanili z delovanjem pomembnih mož, povezanih s krajem, Jurijem Dalmatinom in Primožem Trubarjem. Ogledali so si predstavitev zgodovine kraja, pridobivanje matičnega mlečka in razstavo eksotičnih živali. Iskrene čestitke vsem udeležencem tekmovanja.

NATAŠA Horvatić Dolamič

V sklopu operacije z akronimom Stari sadovnjaki nova vrednost, ki jo izvajajo g. Janez Trstenjak ter LAS Prlekija in je delno financirana iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, so 7. maja 2018 učenci 9. razreda ob šoli posadili 4 visokodebelne jablane, starih avtohtonih sort. Učencem so bili predstavljeni pozitivni učinki travniških sadovnjakov tako na človeka kot na raznovrstnost rastlinskega in živalskega sveta.

NATAŠA Horvatić Dolamič

V petek, 11. maja 2018, so se krožkarji, mladi čebelarji, odpravili k Rižnarjevim v Pristavo. Pogledali so si notranjost čebelnjaka in ponovili zgradbo panjev. Na satnikih, polnih medu, so poiskali tudi celice s cvetnim prahom, nato pa jih pripravili za točenje medu. Učenci so poskusili različne vrste medu in se posladkali z odličnimi domačimi medenjaki.

NATAŠA Horvatić Dolamič

Bralni kotiček

V četrtek, 10. 5. 2018, smo imeli otvoritveno slovesnost bralnega kotička s knjigobežnico in poličko za domoznansko literaturo.

Po malici smo se učenci 5. razreda zbrali pred bralnim kotičkom. Obiskala nas je tudi direktorica knjižnice Ljutomer Vesna Laissani. Na začetku je naša razredničarka Milena Pavličič Kozlar predstavila dejavnosti v bralnem kotičku, nato je Tija Gajser zaigrala na klavir. Sledile so recitacije iz knjige Žaba bere časopis. Eva Rus in Lana Sovič sta zaigrali na violini. Lana Habjanič je za konec kulturnega programa še zaigrala na harmoniko pesem Bele planike tri. Na koncu je direktorica knjižnice predstavila dejavnosti, ki jih opravljajo v ljutomerski knjižnici. Podarila nam je tudi veliko knjig o Sloveniji, ki smo jih položili na

na poličko za domoznanstvo. Direktorici knjižnice smo pokazali tudi knjigobežnico na oddelku za prvo triletje. Bila je zelo navdušena nad našim projektom Vizija Slovenije, Semena sprememb. Prišla je tudi v našo učilnico. Tam nam je povedala nekaj več o preteklosti knjižnice, saj praznujemo 150 let čitalnice. Razdelila nam je nalepke z zelenim zmajem in nalepke z metuljem in napisom: Podajamo si roke in rastemo. Seznanili smo se tudi z legendo o zmaju v Ljutomeru. Po tej slovesnosti smo nadaljevali s poukom.

Bralni kotiček nam služi za branje in druženje. Zelo smo veseli, da ga imamo. Polička za domoznansko literaturo v knjigobežnici pa nas osvešča o zanimivostih našega kraja, naši državi Sloveniji in naši kulturni dediščini.

ALINA Karba, 5.

Glasbena urica

Danes, 15. 5. 2018, smo si šli ogledat glasbeno predstavo, ki mi je bila zelo všeč, saj so v njo vložili veliko dela in truda.

V predstavi so nam najprej skušali razložiti in povedati, da se nam sanje lahko uresničijo, če za to nekaj naredimo. Glavna oseba je bila najstnica, ki je bila kar naprej na telefonu in je rada poslušala glasbo. Bil ji je dolgčas, zato je poklicala prijateljico, ki pa je bila zelo zaposlena. Zato se je sama odpravila v park in tam srečala skupino glasbenikov. Med

njimi je bil tudi Žiga, v katerega se je zaljubila.

Njene sanje postati violinistka so se ji uresničile. Da je postala dobra violinistka, je veliko vadila in sedaj celo igra v orkestru.

Motilo me je to, da je bila predstava prekratka.

JULIJA Ozmec, 7. r.

Zaključek bralne značke za učence in starše

V četrtek, 24. 5. 2018, smo zaključili bralno sezono za bralno značko, tako učenci kot tudi starši.

Letos smo imeli na šoli 107 bralcev, ki so dosegli priznanje bralne značke. Prav tako je bilo 8 zlatih priznanj. Teh 8 učencev je bilo zvestih knjigam celih 9 let.

V bralni znački za starše je sodelovalo 15 staršev. Veseli nas, da je večina teh že stalnih bralk.

Tudi starše smo povabili na zaključno prireditev bralne značke, ki je potekala v telovadnici.

Gost prireditve je bil Igor Plohl, ki je preko svojih zgodb predstavil svojo življenjsko pot, ki jo je pretresla kruta nesreča.

Vsem, ki so sodelovali v bralni znački, sta g. Igor Plohl skupaj z ravnateljico podelila zaslužena priznanja.

MONIKA Šalamun

Letošnji zlati bralci z gostom

GRČIJA

Učenki OŠ Stročja vas Tea Zakovšek in Sara Belec ter učiteljici Daniela Škrobar in Milena Pavličič Kozlar smo se v času od 5. 2. 2018 do 9. 2. 2018 udeležile mednarodne izmenjave v grškem mestu Kozani. Ta teden je bil izveden v okviru dveletnega mednarodnega projekta Erasmus+: Werte wagen – Partizipation in unserer Stadt. V projektu sodelujemo šole iz Nemčije, Avstrije, Slovaške, Grčije in Slovenije.

Ponedeljek (5. 2. 2018)

V ponedeljek smo se že ob 6. uri zbrali pred našo šolo ter se odpravili na letališče Franja Tuđmana v Zagrebu. Od tam smo manj kot eno uro leteli do letališča v Beogradu, nato pa še do letališča v Thessaloniki v Grčiji. Od tam smo se z javnim prevozom odpeljali do mesta Kozani. Tja smo prišli ob 18. uri, se namestili v hotelu in si odpočili. Zvečer smo si z ostalimi učitelji in učenci iz drugih držav ogledali mesto ter se po večerji utrujeni odpravili spat.

Torek (6. 2. 2018)

Torkovo jutro smo začeli z zajtrkom ter se z avtobusom odpravili na osnovno šolo blizu mesta Kozani. Že na vhodu so nas toplo pozdravili učenci in učitelji, ki so bili prav tako polni pričakovanj kot mi sami. Tam smo si najprej ogledali notranjost šole, ki je bila zelo prijetna, pisana in okrašena z različnimi izdelki in risbami projekta Erasmus +. Po ogledu šole smo se odpravili v dvorano, kjer smo si na začetku ogledali kratek film o Grčiji in njeni zgodovini. Nato sta sledili dve predstavi šolarjev. Prvo, ki je govorila o migraciji in migrantih, so odigrali v grščini. Druga pa je bila v angleščini, in sicer so otroci odigrali vloge različnih princesk in živali ter nam zapeli pesmico, ob kateri so se zelo zabavali. Nato so še starejše deklice zaplesale grški ples vojakov. Na koncu je nekaj učencev in učiteljev zaplesalo njihov tradicionalni ples sirtaki. Prijazno so povabili tudi nas, da sem jim pridružimo in seveda smo z veseljem zaplesali. Nato smo imeli delavnico o migracijah. Iz kartona smo izdelali podobe beguncev, jih postavili v dva čolna in tako simbolično predstavili problematiko migrantov, saj smo se vsi dobro zavedali, da je tudi danes med njimi veliko otrok, ki so se podali na pot v neznano s svojimi starši ali celo brez njih. Po kosilu, ki so ga sestavljale grške tradicionalne jedi, smo se družili z grškimi učenci, nato pa se odpravili na ogled vasice, kamor so že v preteklosti prihajali migranti iz Pontosa, ki je na današnjem ozemlju Turčije. Prvotne vasice ob jezeru skoraj ni opaziti, saj so jo zaradi poplav ponovno zgradili višje po pobočju. V bližini nas je navdušila tudi manjša in lepo okrašena cerkva. Pogled na jezero pa je bil nepozaben.

Po ogledu sva s Saro poklepetali z Lynn in Lorenzom iz Avstrije in takoj smo postali zelo dobri prijatelji.

Sreda (7. 2. 2018)

V sredo zjutraj smo se z učenci in učitelji iz gostujoče grške šole odpravili v mesto Solun. Na poti smo se ustavili v Vergini in si najprej ogledali muzej kralja Filipa II., očeta Aleksandra Velikega. Arheolog Manolis Andronikos je celo svoje življenje posvetil temu najdišču in urejanju muzeja. Nato smo se odpravili v center Soluna na ogled belega stolpa, po katerem je to mesto najbolj prepoznavno, z njega pa je bil prelep razgled na mesto in morje. Stolp, ki bi ga naj v preteklosti zgradili beneški mojstri, je danes preurejen v svojevrsten muzej. Sledilo je kosilo. Takrat sva se s Saro spoprijateljili z nekaterimi deklicami iz Grčije, ki so bile zelo prijazne. Ker smo potem imeli še veliko prostega časa, smo se odpravili po nakupih. Ti so bili malo drugačni kot pri nas. Vabile so nas številne izložbe z raznobarvnimi sladkarijami, ki smo se jim težko uprli. Presenetile pa so nas tudi mandarine na drevesu, ki so dopolnjevale čudovito arhitekturo mesta. Kasneje smo se z avtobusom odpravili nazaj v Kozani in večer zaključili z večerjo.

Četrtek (8. 2. 2018)

Četrtek je bil naš predzadnji dan v Grčiji, zato smo bili kar malce žalostni, ker bi z veseljem ostali še kakšen dan ali dva zaradi veliko čudovitih stvari, ki si jih je vredno ogledati. Tudi ta dan je bil zelo pester, saj se je začel njihov vsakoletni festival. Takrat se v mestu nekateri našemijo, igrajo in plešejo ter uživajo ob okusnih jedeh.

Zjutraj smo najprej obiskali šolski zavod, kjer so nam na kratko predstavili grški šolski sistem. Tudi učitelji iz sodelujočih šol so predstavili potek šolanja in problematiko ter načine reševanja nasilja med mladimi. Kasneje smo se odpravili na ogled muzeja v mestu Kozani, ki je imel kar sedem nadstropij. V njem je bilo res veliko zanimivih stvari, npr. različni primerki živali in rastlin, kamnine, kristali, pohištvo, oblačila, obrtniške delavnice in še mnogo drugega. Po ogledu muzeja smo se odpravili na kosilo, kjer smo poskušali suvlaki. Nato smo imeli do 19. ure prosto, zato smo najprej malo nakupovali in se nato odpravili v hotel, kjer smo spakirali kovčke in si odpočili. Pred zadnjim skupnim druženjem smo si na glavnem mestnem trgu ogledali ples v noše oblečenih plesalcev in prisluhnili tamkajšnji pihalni godbi. Na posameznih mestnih četrtih pa so bile postavljene tudi pisane hiške, pred katerimi se po navadi zberejo stanovalci, zakurijo manjši ogenj in zaplešejo tradicionalne plese. Ne manjka pa tudi dobre hrane na stojnicah. Karnevalski plesi in glasba se tako vrstijo naslednjih osem dni. Po ogledu prvega karnevalskega plesnega večera smo se vsi učenci, učitelji in ravnatelj

šole odpravili na skupno večerjo in se ob tem zelo zabavali in veliko presmejali. Ravnatelj šole nam je poklonil manjša darila in nam zaželel srečno vrnitev.

Petek (9. 2. 2018)

V petek zjutraj smo se od vseh udeležencev težko poslovili in se spet odpravili na dolgo pot. Ta dan smo tako kot v ponedeljek ves dan potovali. Ob 22. uri smo se polni doživetij in novih vtisov vrnili domov, v Stročjo vas.

Potovanje v Grčijo je bila nova izkušnja. Spoznali smo veliko novih prijateljev, s katerimi so nas povezali skupni interesi. Spomini nanje ne bodo tako hitro zbledeli, ampak nas bodo spodbudili, da se še kdaj vključimo v mednarodne izmenjave.

TEA Zakovšek, 8. r.

Sara in Tea ob koncu delavnice o migracijah

Nastop grških učencev

ŠPANIJA

Ponedeljek (23. 4. 2018)

Ob 2.30 zgodaj zjutraj smo se jaz, učiteljica Nataša Rus in sošolka Eva Filipič zbrale na parkirišču pred osnovno šolo, kjer nas je že čakal taksi, ki nas je odpeljal na letališče Jožeta Pučnika Ljubljana. Med potjo smo pobrali še učiteljico Danielo Škrobar. Po dveh urah kar zanimive vožnje smo le prispele na letališče. Med čakanjem na letalo smo pojedle zajtrk in šle na avtobus, ki nas je peljal do letala. Leteli smo približno uro in pol do letališča v Zürichu, kjer smo čakale štiri ure do naslednjega leta. V tem času smo pojedle kosilo in si kupile štiri plastenke vode, za katere smo plačale kar 20 evrov. Nato smo šle na naslednje, ta dan zadnje letalo, ki nas je pripeljalo do Madrida. To letalo mi je bilo kar všeč, saj smo dobile sendviče in še televizorje smo imele, da smo lahko spremljale vožnjo. Ko smo prispele v Madrid, smo počakale na svojo prtljago, nato pa smo šle na avtobus, ki nas je popeljal do terminala 4, kjer so nas že čakali ostali, ki so s projektom Erasmus + prav tako prišli v Španijo. Zelo dolgo smo jih iskale, a smo jih vseeno našle. Sledila je dve uri trajajoča vožnja do Arande de Duero. Tam so nas pred hotelom že pričakale učiteljice in ravnateljica ter dve učenki, s katerima smo učenci odšli v McDonald's na večerjo. Po večerji smo šli v hotel. Tako se je iztekel prvi dan.

Torek (24. 5. 2018)

Zjutraj sva z Evo odšle na zajtrk okoli osme ure, da sva bili pravočasno zunaj pred hotelom ob 8.45, da smo odšli v šolo. V šoli so nas vsi lepo sprejeli, pripravili pa so nam tudi nastop, na katerem so se predstavili s svojimi plesi. Sledila je malica, nato pa smo se razdelili v skupine, v katerih smo delovali v različnih delavnicah. Okoli 15.00 smo imeli kosilo. Jedli smo njihovo specialiteto oz. tipično špansko jed – rižoto s školjkami, rakci ... Po kosilu smo samo za nekaj minut odšli v hotel, potem pa nas je podžupan sprejel v občni hiši. Potem smo imeli v skupinah voden ogled mesta. Mesto so nam predstavljali kar učenci domačini. Po obhodu mesta so se nam pridružili še učitelji. Skupaj smo odšli na večerjo v restavracijo. Po večerji smo se odpravili nazaj v hotel in spat.

Sreda (25. 4. 2018)

Po zajtrku v hotelu smo šli v šolo, kjer nas je že na igrišču čakal avtobus, da nas odpelje v približno uro in pol oddaljeno mesto Burgos. V Burgosu smo najprej šli v stavbo Karitas, kjer nam je tamkajšnji vodič predstavil in povedal vse o Karitasu. Nato smo se odpeljali v drugo šolo, kjer smo spet imeli sprejem in malo predstavitev. Eni učenci, med njimi tudi jaz, smo na

odru držali zastavo svoje države, drugi učenci pa so prebrali nekaj v svojem jeziku. Po predstavitvi smo imeli malico in skupno slikanje učencev na igrišču. Slikali smo se z dronom. Potem smo sodelovali v zelo zanimivih skupinskih športnih igrah. Nato smo se odpravili v središče mesta. Od učiteljice smo dobili zemljevid z restavracijami v mestu, da smo lahko šli na kosilo, kamor koli smo želeli. Ob določeni uri pa smo se spet zbrali, tokrat pred muzejem. V muzeju smo imeli vsak svoj ogled, saj smo lahko gledali in šli po muzeju, kakor smo želeli. Potem smo šli na avtobus in nazaj v Arando de Duero. Zvečer nas nekaj ni šlo na večerjo, saj smo bili siti še od kosila.

Četrtek (26. 4. 2018)

Zjutraj smo bili spet zmenjeni po zajtrku ob 8.45 pred šolo, da smo z avtobusom odšli v dve uri oddaljeno mesto Segovia. V Segovii smo si ogledali veliko tamkajšnjih znamenitosti in imeli smo voden ogled po mestu, ki nam ga je predstavila učiteljica Yolanda iz Španije. Ogledali smo si tudi grad, ob katerem smo naredili nekaj skupnih fotografij. Nato smo imeli kosilo, in sicer učenci posebej in učitelji posebej. Pri kosilu so se mi zdeli učenci iz Španije malo posebni, saj so ves čas kričali in metali stvari en v drugega, vendar smo se potem bolj zblížali in so postali kar v redu, zato smo se družili še na avtobusu do Arande. Zvečer smo imeli poslovilni ples in majhno večerjo v gostilni. Ker so bili na večerji in plesu drugi Španci kot ta dan v Segovii, smo se z njimi (ti, ki so bili v Segovii z nami) zmenili, da smo šli na bowling, a smo se ob določeni uri vrnili nazaj k baru, da smo se poslovili od učiteljev in nekaterih učencev iz Španije. Potem smo šli s starejšimi španskimi učenci malo po mestu. Sledilo je slovo. Vrnili smo se v hotel.

Petek (27. 4. 2018)

Zjutraj smo lahko spale dalj časa, saj smo v Madrid na letališče odšle komaj ob 11.30. Prej smo seveda pozajtrkovala. Ta dan mi ni bil preveč všeč, saj sem vedela, da se moja „španska pravljica“ končuje. Dve uri trajajoča vožnja do Madrida je bila kar zanimiva, saj smo se še malo družile s Slovakinjami. Ko smo prispeli na letališče in se je avtobus že odpeljal, je Eva ugotovila, da nima telefona. Mislili smo, da so ji ga ukradli, vendar smo naslednji dan izvedeli, da je ostal na avtobusu. To ni bila edina šokantna novica ta dan, saj smo izvedele še, da ni več prostora na letalu za Švico. Kasneje smo se zmenili, da dve (Eva in učiteljica Nataša) gresta na letalo za Švico in dve (jaz in učiteljica Daniela) na letalo za Frankfurt. Nato je prišla gospa za deset minut povedat, da je tudi letalo za Frankfurt že polno in bova morali prespati v Madridu. V prvem trenutku sva bili zelo šokirani. Šli sva počakat svojo prtljago in se zmenit za jutrišnji let. Čakali sva približno uro in pol, če ne še več. Potem je prišla gospa povedat, da bi leteli za Frankfurt ob 15.35. Nama to ni bilo všeč, zato sva se z gospo zmenili, da lahko

letiva kamorkoli s katerim koli letalom, samo da prideva v Slovenijo. Nato je prišla čez kakšne pol ure in povedala, da imava let ob 6.20 zjutraj v Pariz in nato v Slovenijo. To nama je bilo zelo všeč. Šli sva še v trgovino nogometnega kluba Real Madrid, da sem si lahko kaj kupila. Ko sva prišli do vrat, naju je že čakal osebni šofer, da naju je odpeljal do najinega hotela, kjer sva prespali. Ko sva vstopili, sva bili zelo navdušeni, saj je bil hotel kot iz filma. Pri večerji so nama stregli trije natakariji. Imeli sva zlato dvigalo do najine sobe ... bilo je super, pa čeprav sva morali ostati še eno nenapovedano noč.

Sobota (28. 4. 2018)

Zjutraj sva imeli ob 4.00 bujenje, ki sem ga naročila na recepciji. Nato sva s taksijem odšli na letališče, na recepciji pa sva dobili celo zajtrk paket, ki sva ga pojedli na letališču. In že sva bili na letalu za Pariz. Sedela sem pri zasilnih izhodih, tako da nisem nič videla, všeč pa mi je bila malica na letalu, saj smo dobili čokoladne navihančke. Po pristanku v Parizu sva morali zelo hitro poiskati in se vkrcati na drugo letalo, saj sva imeli za to samo eno uro časa. In že sva leteli v Ljubljano. Ko sva prispeli, sva morali počakati na prtljago. Dolgo časa sva čakali učiteljičino prtljago, še dlje časa pa mojo, ki je sploh ni bilo. In tako sem šla domov brez prtljage. Seveda sem to takoj prijavila in kovček dobila nazaj v ponedeljek (30. 4. 2018), in sicer dostavljenega na dom. Z učiteljico sva prišli varno domov, sicer z enodnevno zamudo, vendar mi bo tudi zaradi tega Španija ostala še dlje časa v spominu.

V Španiji mi je bilo nepozabno, saj sem si že od nekdaj zelo želela iti tja. Spoznala sem veliko prijaznih in zanimivih ljudi ter поблиže spoznala tudi njihov jezik, ki mi je zelo všeč. Njihova hrana je dobra, vendar ne tako kot slovenska, večinoma pa jedo kot mi, na primer hamburgerje, pice ... Zelo sem ponosna in vesela, da sem lahko takšno izkušnjo še enkrat doživela in se bom potrudila, da ne bo zadnjič, da sem šla v Španijo ali pa v katero koli drugo državo.

ANA Nemec, 9. r.

Pripravili so nam zanimive igre

Projekt Razvijanje sporazumevalnih zmožnosti s kulturno-umetnostno vzgojo ali kratko **projekt SKUM** teži prav k temu, kar nakazuje njegovo ime: dvig otrokovih sporazumevalnih in drugih kompetenc s pomočjo umetnosti. V projekt niso vključene samo osnovne in srednje šole ter vrtci, ampak tudi umetniki in ustanove. Tako bodo otroci imeli možnost поблиže spoznati nekatere ustanove (muzeje, gledališča ipd.) in priti v neposreden stik s samim umetnikom, ki nas bo obiskal na šoli in sodeloval v učnem procesu. Projekt se bo izvajal 5 let. Otroci so maja s pomočjo projekta SKUM večkrat obiskali kulturne ustanove v naši prestolnici.

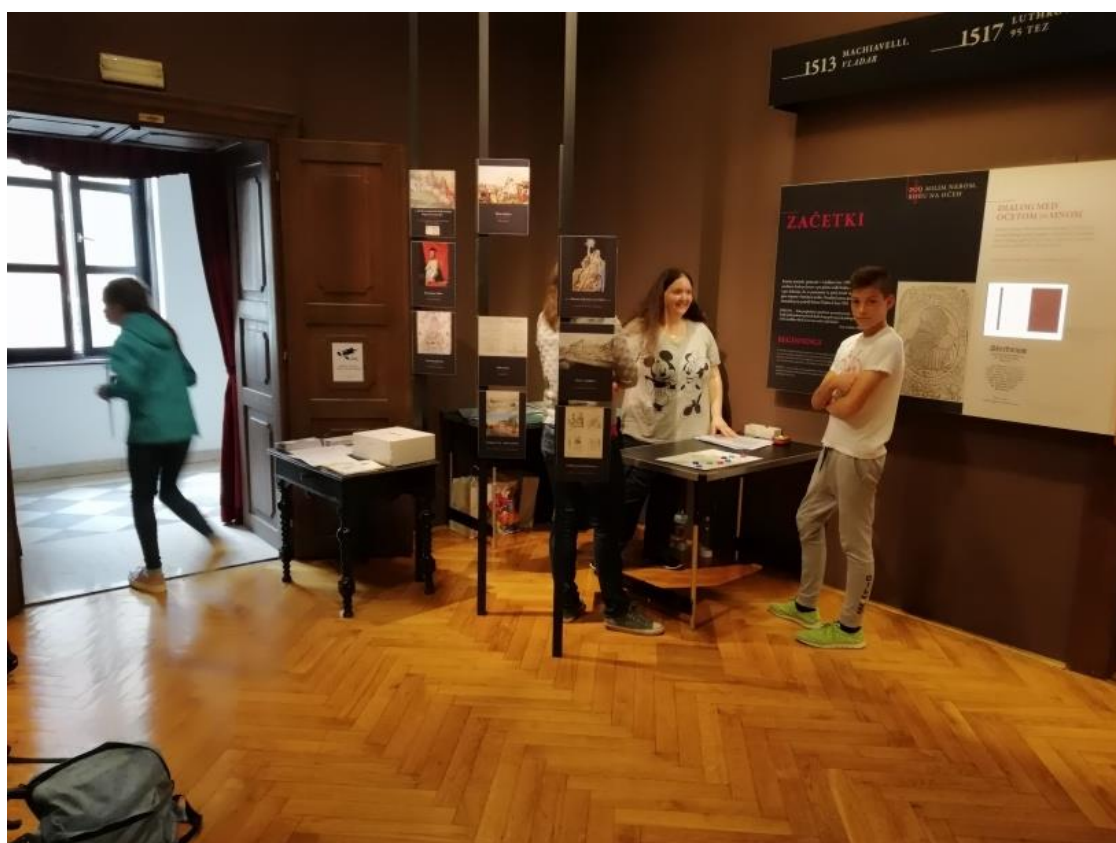
SLOVENSKI GLEDALIŠKI INŠTITUT

V ponedeljek, 14. 5. 2018, smo se 5. in 6. razred ob 7.00 zjutraj odpravili z avtobusom v Ljubljano na ogled Slovenskega gledališkega inštituta.

Tam smo si šli 6. razred najprej ogledat zgodovino gledališč na Slovenskem, medtem pa so si petošolci ogledali arhiv gledaliških del. Gospod jim je povedal nekaj o tem, kako so nekoč snemali gledališke igre. Potem je sledila delavnica Gledališki detektivi. Oba razreda sta se razdelila v osem skupin po pet učencev in postali smo detektivi. Vsaka skupina je dobila delovni list, ki so ga morali čim prej rešiti. Potem so ga vrnili gospe, ki ga je pregledala. Skupina, ki je prva pravilno rešila vse delovne liste, je zmagala. Pridno in hitro smo jih reševali. Nekatere naloge so bile precej težke.

Ko smo vsi končali, smo se odpravili proti Slovenskemu šolskemu muzeju.

PIA Senčar, 6. r.

V Slovenskem gledališkem inštitutu smo se prelevili v čisto prave detektive

SLOVENSKI ŠOLSKI MUZEJ

Ko smo prispeli v šolski muzej, nam je prijazna gospa na kratko povedala navodila. Nato smo se oblekli v oblačila, ki so jih imeli nekoč, in se odpravili v učilnico. V učilnici nam je prijazna gospa povedala še, kako bomo morali pozdraviti učiteljico, ki bo prišla v razred. Povedala nam je tudi, kako moramo odgovoriti na učiteljičino vprašanje. Ko je odšla, je v razred vstopila učiteljica, ki nas je učila, kot so učili pred stotimi leti naše babice in dedke. Učiteljica je vstopila v razred in vsi smo vstali ter jo v en glas pozdravili: »Dober dan, gospodična učiteljica.«

Učiteljica nam je odzdravila in pričeli smo s poukom. Bila je zelo stroga. Učila nas je *sepepis* in dobili smo liste, na katerih so bile zapisane črke in te črke smo morali zapisati tudi mi. Za vsako črko smo morali povedati eno žival. Učiteljica je vprašala, katera ptica se začne na črko s. Jaz sem namesto ptice rekla eno drugo žival. Za kazen sem morala klečati na koruzi. Bilo je malo neprijetno, saj sem nekaj časa gledala v zid. Dva učenca pa sta nekaj časa sedela na oslu in morala sta se naučiti na pamet takratna šolska pravila. Učiteljica je na začetku pregledovala roke, če so umazane ali ne. Učiteljica, ki je imela nalakirane nohte, je bila kregana, in učiteljica, ki je imela na rokah prstane, je bila tudi kregana. Ko se je pouk zaključil, smo se od učiteljice še poslovili: »Na svidenje, gospodična učiteljica.«

Učiteljica je odzdravila in odšla iz razreda. Ko je odšla, smo se preoblekli in se počasi odpravili na avtobus. Domov smo prispeli varno, a kljub temu utrujeno.

Obisk šolskega muzeja je bila zanimiva preizkušnja, saj smo videli in doživeli, kako je pouk potekal nekoč.

HANA Zanjkovič in KAJA Pongračič Novak, 6. r.

Preden smo začeli z učno uro,
smo se morali preobleči.

LJUBEZEN
(pesem z odmevom)

*Ljubezen je slepa ...
Ni bilo težko te ljubiti
težje te je bilo izgubiti,
a jaz najdem moč,
da se poberem.*

*lepa
ljubiti
ljubiti

sterem*

LANA Bezjak, 9. r.

Sem vzel puško,
sem splezal na hruško,
ta visoka je bila,
da sem se skoraj dotaknil neba.

Tam gori zagledal sem dekle,
to zmotilo me je in padel sem z veje.
Padal sem in premišljeval,
kaj se dogaja, da minevam.

KAJ Zanjkovič, 9. r.

Kdo je prijatelj?
je vprašal pisatelj.
Je to vsaka oseba?
Nastala je zmeda.

PIA Viher, EVA Filipič, 9. r.

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa,
včasih tudi slepa.
Pospeši ti utrip srca,
tega trenutka se opisati ne da.

Lepo je nekoga ljubiti,
še lepše sam ljubljjen biti.
Pomembno je govoriti resnico
ter ne delati drugemu krivico.

Sama našla sem ljubezen pravo,
ki 7 mesecev obrnila mi je na glavo.
Z njim vedno bom srečna,
moja ljubezen do njega bo večna!

ALINA Vogrinec, 9. r.

ŠOLSKI LITERARNI NATEČAJ – SLOVENIJA V LETU 2050

Smo v letu 2050. V Sloveniji je zelo lepo. Imamo vse potrebno za življenje.

Promet je okolju zelo prijazen in vozila so drugačna, kot so bila nekoč. Avtomobili so električni in lebdijo. Imajo GPS, ki ga samo nastavimo in avtomobili peljejo sami. Imajo tudi senzorje, ki zaznajo pešce, da jih ne bi kdo povozil. Pešci se vozijo z letečimi deskami ali s hoverboardi. Imamo tudi helikopterje, ki imajo nevidno zaščitno polje, da ne oddajajo hrupa. Letala pa so vetrno opremljena. To pomeni, da zbirajo veter in z njim letijo. Pod morjem imamo tunele, skozi katere lahko gledaš ribe in se voziš z avtomobilom. Vlaki ne vozijo po tračnicah, ampak po posebnih ploščicah, ki jim omogočajo lebdenje. Ladje plujejo z električno energijo, ki jo proizvajajo sončne celice in turbine, ki jih poganjajo valovi.

Danes imamo zelo čisto okolje. Zunaj se lahko mirno sprehajaš s svojim ljubljjenčkom, kjer želiš. Zrak ni onesnažen, ker ni toliko izpušnih plinov. Ceste ne gradimo s stroji, kot so bagerji in valjarji, ampak s cestarji. Tako jih imenujemo, ker niso glasni in samo ulijejo asfalt in ga zvaljajo. Ob gradnji nam ni potrebno cele dneve poslušati glasnih strojev.

To obdobje mojega življenja mi je zelo zanimivo in prijetno, saj lahko počneš skoraj vse, kar si želiš in tudi zdravo živiš. Pa uganite, koliko sem že star!

RENE Budna, 5. r.

Piše se leto 2050, ura pa je 15.45. Poročam vam iz svojega dnevnika, ki ga pišem že kar nekaj časa in upam, da bom še dolgo nadaljevala. Pravkar sem prišla domov in sem zelo utrujena. Danes je bilo v šoli zelo naporno, saj smo pisali kar tri teste, jutri pa moram oddati še spis. Koliko dela nam dajejo učitelji! Leta 2018 prav gotovo niso imeli toliko nalog in spraševanj ter pisnih ocenjevanj. Da le ne bi bilo šole. No, saj je včasih kar zabavno, ampak če le ne bi imeli teh povsem nepotrebnih predmetov, kot os matematika, kemija in biologija. Kako mi je dolgčas pri teh predmetih. In teh 45 minut se tako vleče. Ne razumem, kako enim to »gre« in jim je zanimivo. Jaz pa ničesar ne

razumem. Še vedno imamo enake predmete kot nekoč. In mislim, da bo tako tudi ostalo.

Joj, sploh se vam nisem predstavila. Moje ime je Klara in stara sem 14 let. Živim v Ljubljani s staršema ter mojim zelo tečnim bratom. Hvala bogu, da je moja soseda moja najboljša prijateljica, s katero preživiva veliko časa skupaj.

Za sedaj bom zaključila s pisanjem, ker sem postala lačna.

Ura je 19.20 in ponovno sem sedla k pisanju. Ko sem prej končala pisati, sem se napotila k kuhinjo ter tam srečala našo gospodinjo – robota. Ukazala sem ji, naj najprej nahrani mojega hrčka, nato pa mi skuha večerjo, saj sem bila že pošteno lačna. Seveda je to takoj naredila. Čez nekaj časa sta prišla domov mama in oče, in sicer z najnovejšim letečim avtom. Smo precej bogati, saj je očka pravnik, mama pa zdravnica. Ob prihodu sta gospodinji robotu rekla, naj prtljago odnese v njuno spalnico, saj sta se ravnokar vrnila s službenega potovanja v Ameriki. Prišla sta me pozdravit in objet, saj se zelo dolgo nismo videli. Pokazala sta mi vse stvari, ki stvari, ki sta mi jih kupila v New Yorku. Sama še sicer nisem bila tam, zato sem bila vesela različnih spominkov. Povedal sta mi, da je New York podobno mesto kot Ljubljana, samo veliko večje. Tako kot pri nas se tudi v New Yorku vozijo z letečimi avtomobili, na ulicah se sprehajajo in teleportirajo robote, v mestu je nešteto nebotičnikov in stolpnic ... Sama sem mislila, da je tam bolj zanimivo kot v tej majhni Sloveniji.

Pojedla sem večerjo, ki mi jo je skuhal robot, voščila staršem lahko noč in se pokrila s toplo odejo na lebdeči postelji.

TEA Zakovšek, 8. r.

UČITELJICA JE DOBILA ŽIVOSREBRNO BOLEZEN

V ponedeljek je na neki šoli učiteljica razrednega pouka dobila živosrebrno bolezen.

Bil je čisto navaden ponedeljek in učenci so prišli v šolo. Začel se je pouk. Učiteljica je prišla v razred in rekla, da bodo zamenjali ure. Namesto matematike bodo imeli slovenščino. Učenci so pospravili matematične zvezke v torbe in na mizo dali zvezke za slovenščino. Potem si je učiteljica premislila in spet so zamenjali zvezke. Rekla je, da naj odprejo zvezke in napišejo račun $3333 : 33$ ter ga izračunajo. Učenci so napisali račun. Naenkrat je rekla, da naj dajo na mizo glasbene zvezke. Zapeli so tri pesmi in že so morali brati odlomke iz berila. Zvonilo je. Učiteljica je povedala, da imajo odmor. Pospravili so zvezke in skoraj stopili skozi vrata. Tisti trenutek je učiteljica zavpila za učenci, naj se vrnejo za mize, saj si je premislila. Povedala jim je, da ne bo odmora in da sledi naslednja šolska ura. Tako je pouk potekal ves dan.

Učencem se je zdelo čudno, zakaj učiteljica ne ve, kaj bi. Med odmorom so pobrskali po internetu in ugotovili, da ima učiteljica živosrebrno bolezen. Upali so, da to traja le en dan, zato se niso obremenjevali s tem. Po pouku so vsi odšli domov.

Če bi se to zares zgodilo, bi bil to po mojem mnenju zelo smešen dan.

EVA Rus, 5. r.

4. NOČ BRANJA – DELAVNICA USTVARJALNEGA PISANJA

URA

Sem stara, zelena in majhna ura. Sem gladka. Imam tudi ročaj, ki je zelo tanek. Nekoč sem bila tudi budilka. Že leta nisem tiktakala. Sem iz kovine in plastike. Leta 2010 so me operirali in mi vzeli srce, brez katerega več ne tiktakam. Zdaj imam na tem mestu luknjo in komaj čakam, da dobim nadomestno srce. Moji kazalci so se ustavili ob 17.25.

Ko so me zavrgli, me je na smetišču našel deček, ki sem mu bila očitno všeč. Sedaj me ima za okras. Zaenkrat mi nič ne manjka.

GOBA Z IMENOM VILED A

Sem majhna rumena goba po imenu VILED A. Zaposlena sem že 7 let, in sicer pri gospe Anici Magdič. Rodila sem se v Tokiu. Gospa me je zaposlila, ko je šla na potovanje in me je tam po naključju spoznala. Zdaj pri njej doma čistim posodo in celo kuhinjo. Ne maram čistiti posode z zasušenimi ostanki. To delo preprosto sovražim! Vesela pa sem, ko se veselo valjam v peni, ki nastane iz mila!!!

SPONKA

Kot življenje skoraj vseh predmetov se je tudi moje začelo na Kitajskem. Prihajam iz družine Železnikov. Naredili so me 21. 2. 2003. Bila sem zelo vesela sponka, dokler me niso ločili od družine in me zaprli v poceni plastično škatlo. Nato so me odpeljali v Nemčijo, ker pa se jim nisem zdela dragocena, so me odposlali v Slovenijo. Potovanja so bila zame zelo težka, ker so v vsaki državi sponke govorile drugače. Zato tudi nisem imela veliko prijateljev. Čez nekaj let so se končno odločili, da me postavijo na polico v trgovini Tedi. Ko sem videla, da stanem le 1 €, sem se počutila manjvredno, saj so bele sponke stale 1,10 €! Mislim, da prodajalec dela prevelike razlike med nami sponkami. Ko me je že

drugi dan vzel k sebi Jože, sem se zelo važila svojim »prijateljicam«. Predstavljal sem si, da bo Jože z mano ravnal kot s svojim življenjem. Ampak še zdaleč ni bilo tako. Jože me je raztegoval in mi v usta rival papirje, da sem skoraj bruhala. Čez tri leta trdega in mučnega dela me je Jože zavrzel. Eno leto sem nato čepela v košu, ko je prišel nek klošar in iz mene ustvaril umetnino. Prodal me je bogatašu, ki me je kupil za 100.000 €.

Sedaj se ponosno razkazujem vsem, ki si me ogledujejo.

STEKLENA KROGLA

Moje ime je Steklена krogla. Stara sem 5 let in sem bila narejena na Kitajskem. Sem prozorna in v meni prebiva Kupid. Ne maram, ko mi ljudje pravijo, da sem okrogla, saj si za to nisem sama kriva. Ko so me naredili, so me s tovorno ladjo odpeljali v Evropo. Dostavili so me v trgovino Kik v Nemčiji in me prodajali za 20 centov, kar se mi zdi prava sramota. Kupila me je starejša gospa. Ko me je peljala domov, sem ji padla iz vreče in se odkotalila na drugi konec ceste. Tam me je pobral 5-letni fant in me podaril svoji mami. Odpeljali so me v Slovenijo, ker so bili takrat v Nemčiji samo na počitnicah. 3 leta sem živela s petimi mulci, njihovimi starši, tremi psi in petimi mačkami. Ker me je najmlajši sin skoraj pojedel, so se odločili, da sem nevarna za otroke. Takoj so me fotografirali in me »dali« na Letgo. Počutila sem se pomembno, saj so me prodajali za 2 €. Čez nekaj časa me je kupil mlad dečko iz Prlekije. Pri njem stanujem že 1 leto in pri njem hočem ostati za vedno.

CD PIANO SONGS

Sem CD Piano Songs. Sem iz plastike. Shranjujejo me v plastični škatlici. Na sprednji strani je fotografija pevcā, ki poje pesmi, ki so posnete na meni. Sem tanek in okrogel. Večkrat me dajo v CD predvajalnik, kjer se zelo hitro vrtim, zaradi česa me boli glava. Naredili so me v Angliji. S svojimi brati in sestrami sem potoval vse do Slovenije. Upam, da me ne bodo popraskali. Sem pa zelo vesel, ko me otroci poslušajo in plešejo na glasbo, ki jo predvajam. Ko moji lastniki odidejo na počitnice, sem zelo žalostna in prašnata.

ROP BANKE

LOPOV 1: Kje sva?

LOPOV 2: Ja v banki, ti bedak.

LOPOV 1: Kaj bova ukradla?

LOPOV 2: Ja zlato. Malo se »skuliraj«!

POLICAJ: Pšššt, dva sta! Boljše bo, če pokličeva okrepitev.

POMOČNIK: (*Glasno.*) Kaj praviš?

POLICAJ: Tiho bodi! (*Telefonira.*) Šment, ni signala.

POMOČNIK: Kaj pa sedaj?

POLICAJ: Ne preostane nama drugega, kot da jih napadeva.

POMOČNIK: Zmenjeno! Tri, štiri, šest – zdaj!

LOPOV 2: Kifeljci so prišli!

POLICAJ: Roke kvišku!

LOPOV 1: Saj je samo drobiž.

LOPOV 2: Bedak, vse si pokvaril.

POLICAJ: Najina sta! Zdaj pa gresta na sodišče.

POMOČNIK: Ne, v zapor.

POLICAJ: Na sodišče!

POMOČNIK: V zapor!

LOPOV 1: (*Zašepeta svojemu kolegu, medtem ko se policaja kregata.*) Greva.

LOPOV 2: Ne bi počakala, da se zmenita?

LOPOV 1: Greva in to takoj.

(*Jo pobrišeta.*)

(*Policaj in njegov pomočnik se še kar kregata, nakar opazita, da sta ostala sama.*)

POLICAJ: Joj, pobegnila sta! Spet bova izgubila službo!

POMOČNIK: Ojej ...

NINO Feuš, MAXIM Kranjc, DOMINIK Tomović, BLAŽ Rakuša, 6. r.

BRATA GRIMM NA SODIŠČU

Volk se znajde na zatožni klopi zaradi poskusa uboja babice in Rdeče kapice. Sodišče za priči pokliče tudi avtorja pravljice, brata Grimm.

SODNIK: Brata Grimm, kaj pa vidva vesta o tem, da je volk požrl babico in Rdečo kapico?

BRATA GRIMM: Midva sva se sprehajala po gozdu in zaslišala krike. Rekla sva si, pojdiva pogledat v kočo, če je z babico vse v redu. Ko sva vstopila, je v postelji ležal volk. Skočil je proti nama, od tistega trenutka dalje se pa ne spomniva ničesar več ...

SODNIK: A tako ... Še njiju si poskušal ubiti?

BRATA GRIMM: Ja, ja, tako je!

VOLK: Nisem ju hotel ubiti. Res ne vem, o čem govorita!

SODNIK: Ničesar ti več ne verjamemo. Za en dan preveč vragolij! Čaka te denarna in zaporna kazen.

VOLK: Nee! Zakaj?

SODNIK: Ker si preveč ušpičil.

BRANILEC: Dajte no, sodnik. Ne smete biti tako strogi.

TOŽILEC: Seveda je lahko strog. Za to ima vso pravico.

SODNIK: Da, hvala, res jo imam.

TOŽILEC: Ni vredno hvale.

SODNIK: Moja odločitev je sledeča: plačaj denarno kazen 99.999 €, nato pa te čaka še 10-letna zaporna kazen.

SODNIK: Jakob in Wilhelm Grimm, hvala za pomoč in sodelovanje.

BRATA GRIMM: Z veseljem.

GINA Kurbus, 7. r.

KOZLOVSKA SODBA V VIŠNJI GORI
(Odlomek v prleščini)

V Višnji gori so znani po številnih znamenitostih, najbolj po sodbi zaradi kozla, ki je v lasti Lukeža Drnulje. Ta kozel je pobegnil svojemu lastniku in se odpravil nekoliko naokrog, dokler se ni ustavil pred vrtom mestnega svetovalca Andraža Slamarezca, kjer je željno opazoval vabljivo zelenjavo z mislijo, kako bi jo dosegel. Slamarezec, ki Drnulje ni maral, je sprožil tožbo in tako se je zbral sodni zbor in množica radovednih Višnjjanov. Prvi sodnik in župan Pavle Zaropotaj je za Lisca predlagal smrtno kazen, njegov gospodar pa naj bi dobil pet palic po podplatih, s čimer so se meščani najprej strinjali, nato pa le sklenili, da bodo poprej preverili, ali je kozel zgrešil zločin namerno ali pa morda sploh nima dovolj pameti. Zato so poslali Drnuljo, naj privede kozla pred sodni zbor.

DRNULJA: (Doma s solznim očesom zaveže Lisca in mu govori med potjo.) O, ka bi se dalo, ka bi mija, jaz pa ti, mogla zej kože mejati pa glove, tak ka bi jaz bijo kozel, ti pa moj šef Drnulja! Zakej? Če se neš dobro obnoša, te bodo obesili, pa še meni se nede dobro pisalo. O, ka bi ti fsej telko gnes pameten bija, ka bi se fsej tak norega dela, kak si nor bija, gda si ša prek plota Slamarezčovo zelje glejat. S ten si sebi pa meni hūdo naredja.

(Pravijo, da kozel na to ni nič odgovoril svojemu žalosti polnemu gospodarju. Pred sodnim zborom se kozel malo zmeni za vse sodnike in starešine, ampak se meni nič tebi nič uleže in se z zadnjo nogo prav dobro za vratom praska.)

GOBEZEL: (Sklepa.) Kozel je nor, ne ve, ke bi naredija, ničega se ne boji.

NASPROTNIKI: (Vpijejo.) Neje nor! (Kozel Lisec sam odmaja z glavo.) Ste vidle?!

DRNULJA: (Glasno.) Müho je odgoja!

(Kozel se ustraši, iztrga iz Drnuljevih rok, in kakor bi imel devet grehov, zdirja po trgu in naravnost domov.)

ŽUŽNJAL IN NJEGOVI PRIVRŽENCI: (Jezno vpijejo.) To je slaba kozlovska vest!

Drnulja vidi, da se število prijateljev zopet zmanjša. Pristopi k starešini Gobežlu in mu skrivaj pravi.

DRNULJA: *(Ponižno.)* O lübi oča Gobežel! Tri küre van do prve nedele prinesen, samo rešte me totega zosa.

Toda ni bilo treba kokoši, saj v tistem hipu pride sloveč berač Flere Krivostegno. Ta je mnogo sveta obhodil, imel od Boga poseben dar modrosti ter je znal coprati, da so zdravi oboleli, bolni umirali.

NEKA ŽENSKA: *(Glasno.)* Nej Flere Krivostegno sodi za celo Višjo Goro.

Flere je naenkrat sedel na Zaropotajevem stolu in začel pozvedovati, kaj je in kako je.

FLERE KRIVOSTEGNO: *(Zamišljeno.)* Višnjančani, tü je žmetno sodete. Zakej greh je nareti in neje nareti. Gda bi kozel požrjo zelje, bi ga s palcami, ka bi fejst čütja. Pa Andraž Slamarezec ne bi zelja meja. Zej pa kozel neje poja zelja, Slamarezec po takšen nima škode. Greh pa kozel ma, zato je kazni vreden. Hum, hum tü je žmetno soditi.
(In zopet nasloni kosmato brado in misli.)

STARI IN MLADI: *(Šepetajo.)* Božji düh ga je razsvetla, poslüšejmo.

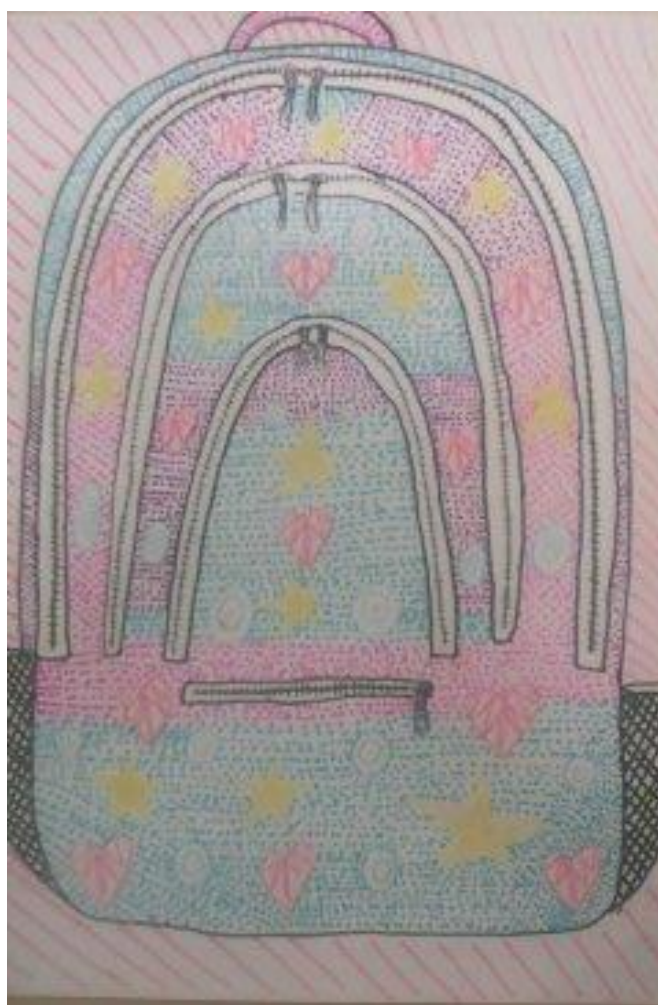
Krivostegno spregovori in rzsodi takole.

KRIVOSTEGNO: *(Čisto umirjeno.)* Ker se kozel neje z zeljem mastja, pa bi se rad mastja, ker je čez plot gleja, pa neje moga prek plotu, zato nej bo po svoji senci bit z devetimi batinami. Jegof gazda Drnuljak pa nej tote batine gleja kcoj z zavezaneme očmi, ke pa je kozla slabo priveza. Pa zato ke mu je vujša, zato bomo pol vüre s palco mohali nad jin.

MELANIE Kocet Kustec, 7. r.

NIK Kivač, 6. r.

EVA Rus, 5. r.

DATUM	ŠPORT	DOSEŽEK
26. 9. 2017	Nogomet – starejši učenci letnik 2003 (medobčinsko tekmovanje)	3. mesto
28. 9. 2017	Nogomet – starejše učenke letnik 2003 (medobčinsko tekmovanje)	3. mesto
12. 10. 2017	Kros posamično – medobčinsko tekmovanje DAVID MAKOTER 2009 NIA FEUŠ 2009 EVA BABIČ 2009 ALJAŽ PUCONJA 2008 TIJAN PISAR 2007 NINO FEUŠ 2006 ALINA CMREČNJAK 2006 LANA BUKOVEC 2005 Kros ekipno – medobčinsko tekmovanje	1. mesto 2. mesto 3. mesto 2. mesto 2. mesto 2. mesto 1. mesto 1. mesto 2. mesto
26. 10. 2017	Košarka – učenke 2003 (medobčinsko tekmovanje)	2. mesto
9. 11. 2017	Košarka – učenci 2003 (medobčinsko tekmovanje)	3. mesto
16. 11. 2017	Badminton – učenke letnik 2003 (medobčinsko tekmovanje) VANESA ŠČAVNIČAR ALINA VOGRINEC	3. mesto
	Badminton – učenke 2005 (medobčinsko tekmovanje) PIA SENČAR LANA BUKOVEC	3. mesto
	Badminton – učenci 2007 (medobčinsko tekmovanje) ALJAŽ PUCONJA	1. mesto

22. 11. 2017	Šah – letnik 2003 (medobčinsko tekmovanje) BLAŽ KUZMA	1. mesto
	Šah – letnik 2003 (medobčinsko tekmovanje) MIHA BOGDAN	2. mesto
	Šah – letnik 2006 (medobčinsko tekmovanje) BLAŽ RAKUŠA	3. mesto
23. 11. 2017	Odbojka – starejši učenci 2003 (medobčinsko tekmovanje)	2. mesto
5. 12. 2017	Odbojka – starejše učenke 2003 (medobčinsko tekmovanje)	2. mesto
7. 12. 2017	Namizni tenis – posamično (medobčinsko tekmovanje) BLAŽ KUZMA	2. mesto
24. 1. 2018	Mala odbojka – učenci letnik 2005 (medobčinsko tekmovanje)	2. mesto
15. 2. 2018	Mala odbojka – učenke letnik 2005 (medobčinsko tekmovanje)	1. mesto
8. 3. 2018	Med dvema ognjema – letnik 2008 (medobčinsko tekmovanje)	1. mesto
26. 3. 2018	Med dvema ognjema – letnik 2006 (medobčinsko tekmovanje)	1. mesto
24. 4. 2018	Nogomet – trojke letnik 2007 (medobčinsko tekmovanje)	3. mesto

8. 5. 2018	Tek na 60 m – mlajši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	MAXIM EMANUEL BAH KRAJNC	3. mesto
	Tek na 60 m – mlajše deklice (medobčinsko tekmovanje)	
	ALINA CMREČNJAK	1. mesto
	Tek na 300 m – mlajše deklice (medobčinsko tekmovanje)	
	LANA BUKOVEC	2. mesto
	Tek na 60 m – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	ANEJ RUDOLF	1. mesto
	Tek na 300 m – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	BLAŽ KUZMA	1. mesto
	Skok v daljino – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	KAJ ZANJKOVIČ	1. mesto
	Skok v višino – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	JONAS KUMER	3. mesto
	Suvanje krogle – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	
	BLAŽ BELEC	2. mesto
	Štafeta 4 × 100 m – starejši dečki (medobčinsko tekmovanje)	2. mesto
	Tek na 300 m – starejše deklice (medobčinsko tekmovanje)	
	ALINA VOGRINEC	1. mesto
	Tek na 1000 m – starejše deklice (medobčinsko tekmovanje)	
	ŽIVA GAJSER	1. mesto
	Skok v višino – starejše deklice (medobčinsko tekmovanje)	
	EVA FILIPIČ	2. mesto

	Štafeta 4 × 100 m – starejše deklice (medobčinsko tekmovanje)	3. mesto
18. 5. 2018	Tek na 60 m – starejši dečki (regijsko tekmovanje)	
	ANEJ RUDOLF	1. mesto
	Skok v daljino – starejši dečki (regijsko tekmovanje)	
	KAJ ZANJKOVIČ	2. mesto
6. 6. 2018	Tek na 60 m – starejši dečki (državno tekmovanje)	
	ANEJ RUDOLF	8. mesto

UČENEC	PRIZNANJE
Tea Zakovšek (8. razred)	zlato priznanje na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni
Kaj Zanjkovič (9. razred)	zlato priznanje na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni
Julija Leštan (7. razred)	zlato priznanje na državnem tekmovanju iz logike

– 3. in 4. razred: 1. mesto v igri med dvema ognjema na državnem tekmovanju

– 5. in 6. razred: 1. mesto v igri med dvema ognjema na državnem tekmovanju

Naši državni prvaki med dvema ognjema

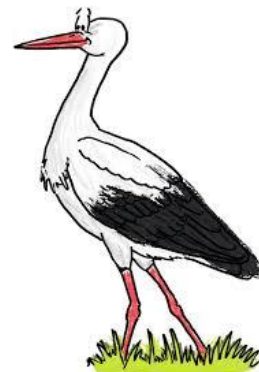
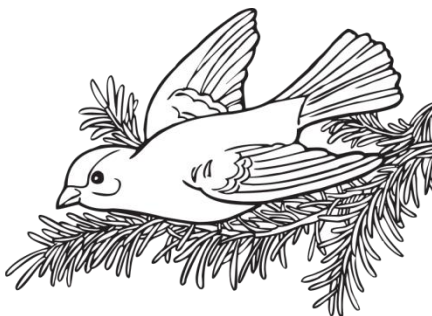
UČENEC	PRIZNANJE
Živa Gajser (9. razred)	srebrno Proteusovo priznanje na državnem tekmovanju iz znanja biologije
Urška Rižnar (7. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev
Julija Leštan (7. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev
Mihael Bogdan (9. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev
Blaž Kuzma (9. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev
Aja Jureš (8. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni
Matija Zanjekovič (9. razred)	srebrno Dominkovo priznanje na državnem tekmovanju iz znanja astronomije
	srebrno Stefanovo tekmovanje na državnem tekmovanju iz znanja fizike
	srebrno Vegovo tekmovanje na državnem tekmovanju iz znanja matematike
	diamantni Kenguru za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja
Blaž Rakuša (6. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Vesele šole

Tadej Ozmec (4. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Vesele šole
Lia Kosi (3. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Logične pošasti
Maja Prša (1. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Logične pošasti
Niki Feuš (1. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Matemčka
Tadej Ozmec (4. razred)	srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz Matemčka
Starejša folklorna skupina Trütarce	srebrno priznanje Ringaraja za doseganje regijske ravni

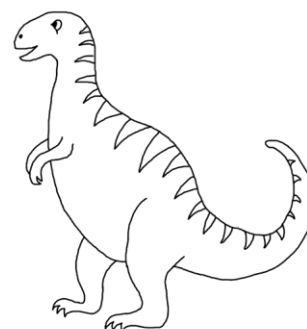
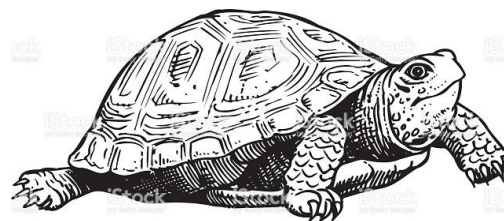
Področno posamično prvenstvo v atletiki v Murski Soboti:

- **KAJ ZANJKOVIČ (9. razred): 2. mesto (daljina – starejši učenci)**
- **ANEJ RUDOLF (8. razred): 1. mesto (60 m – starejši učenci; uvrščen na finale v Žalcu 6. 6. 2018)**

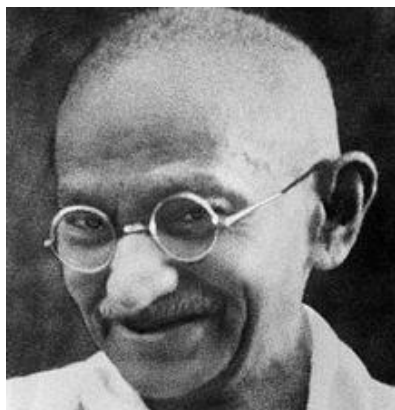
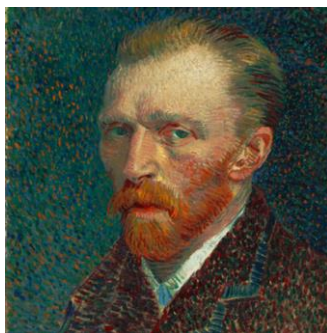
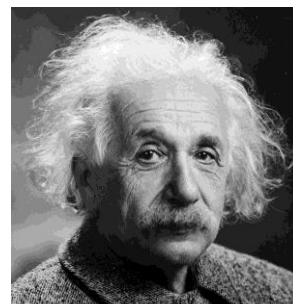
POIMENUJ STVARI, ŽIVALI NA SLIKAH. POTEM PA JIH ZAPIŠI NA PRAVO MESTO V KRIŽANKI.

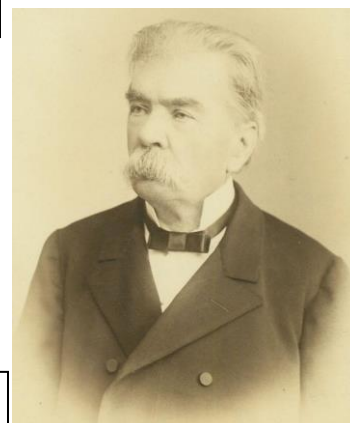
P										
K										
H										
Š										
K										
P										
Ž										
D										

JIH POZNATE? PA BI JIH MORALI. NA PRAVO MESTO VPIŠI NAJPREJ NJIHOVO IME IN NATO PRIIMEK.

M							G							
E									T					
A						S								
V							V			G				
F					M									
A						E								
D					M									

9.1 2018/19